

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deiparam omnium dominam, ac Reginam esse. num. 5

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Properea quod venerabile Christi nomen ubique terrarum circumferret, & promulgaret; quale nam vas censenda est Deipara Virgo, qua non manna, ut urna illa aurea, sed caelestem panem, qui fidelibus in cibum, & potum exhibetur, utro complexa est? hæc ille.

Nulli gratia donum pura creatura concessum est, quod Virgini non fuerit collatum. Ex hac Dei maternitate deducitur etiam illud, apud omnes Theologos receptissimum; Nollum gratiæ donum alicui puræ creaturæ esse concessum, quod simili, vel perfectiori modo non fuerit Virgini collatum, nisi sexui repugnet; quare gratiæ omnes virtutes, & privilegia in sanctis divisa, in una Virgine congregata inveniuntur. Hinc Bernardus epist. 174. Quod itaque vel paucis mortalium constat fuisse collatum, fas certe non est suspicari tanta Virgini esse negatum, per quam omnis mortalitas

Eccles. 24. emerfit ad vitam. Idem super illud (In plenitudine sanctorum decemio mea) omnium ordinum sanctorum charismata singulatim esse affert in Deipara, cuius verba capite sequenti afferemus. Idem serm. 4. super Salve Regina, explicans de Virgine illud Cant. 4. Mille clypei

Cant. 4. pendunt ex ea, omnis armatura fortium: Non est dubium, inquit, te benedictam, intellectam, & affectam, & actum super omnes mortales Decalogum habuisse; & observasse; unde pro suis mille clypei ex te pendere dicuntur; decalogus enim si ex cognitione in affectum delatetur, quasi denarius quadratur, & parit centenarium, sed denarius solidus in operationem deductus millenarius est, & non solum clypei pendunt ex ea, sed & omnis armatura fortium: Nihil est enim virtutum, quod ex te non resplendeat; & quicquid singuli habuerunt sancti, in sola possedisti. Lectulus

Cant. 3. Es Salomonis, de quo in Cantico, in lectulum Salomonis, sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis Israel, omnes tenentes gladios, & ad bella doctissimi. sic ille. Et Bonavent. in speculo B. Virg. c. 3. & 7. idem eleganter, & optime probat, & c. 3. Maria, inquit, dicitur mare propter affluentiam, & copiam gratiarum; unde scriptum est Eccles. 1. Omnia flumina intrans in mare, dum omnia charismata sanctorum intrans in Mariam, flumen gratiæ Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, & Virginum intrans in Mariam, quid mirum si omnis gratia in Mariam confluit, per quam tanta gratia ad omnes defluxit: unde

Eccles. 24. ipsa optime dicere potest illud Eccles. 24. in me omnis gratia via, & veritas, in me omnis spes via, & virtus. ita Bonaventura, Ipsa enim Mater est eius, qui est via, veritas, & vita. Bernardus serm. Vginum magnum, ducit cum prerogativas gratiarum quibus singulariter Maria adornatur; de quibus dixerat: Dignum plane stellas coronari caput, quod & ipsi longe clarius micans ornet eas potius, quam ornentur ab eis. hæc Bernardus. Albertus Magnus super missus est: Congregationes, inquit, aquarum vocavit Deus Maria, locus autem omnium gratiarum vocatur MARIA: sic Albertus, ad quod ipsum ante Albertum illustrasse videtur Petrus Chyrollogus serm. 140. cuius verba cap. 27. afferemus. idem Albertus in lib. de B. Maria Virg. cap. 69. 70. & 71. dicit, principium ex terminis per se notum esse, Virgini perfectius collatas esse omnium sanctorum gratias. quod refert, & probat S. Antoninus 4. par. tit. 15. cap. 16. §. 2. & Franciscus Suarez 3. par. tom. 2. disputat. 1. sect. 2. hoc intelligit ex terminis Matris, & Filij, qui sit Deus, & principium omnis gratiæ, quod pulchre Methodius orat in hypapanthem explicat: Euge, euge, inquit, qua debitorum illum habes, qui omnibus mutuatur, Deo enim uniuersi debemus, tibi autem etiam ille debet, proinde qui dixit. Honora Patrem tuum & matrem tuam, ut is decretum à se promulgatum obseruaret & alios excederet, omnem matri & gratiam, & honorem impendit. sic Methodius. Petrus Damianus serm. de Nativitate B. Virgini. ei accomodat, ut diximus cap. 2. Thronum Salomonis eburneum, qui 3. Reg. 10. dicitur fuisse grandis: Quod grandissus, inquit Damianus, Virgine Maria, qua magnitudinem summa diuinitatis intra sui ventris conelust arcum? Attende Seraphim, & in illius superioris natura inferuola dignitatem, & videbis quicquid maius est, minus Virgine, solumq; opificem opus illud supergredi.

nim Mater est eius, qui est via, veritas, & vita. Bernardus serm. Vginum magnum, ducit cum prerogativas gratiarum quibus singulariter Maria adornatur; de quibus dixerat: Dignum plane stellas coronari caput, quod & ipsi longe clarius micans ornet eas potius, quam ornentur ab eis. hæc Bernardus. Albertus Magnus super missus est: Congregationes, inquit, aquarum vocavit Deus Maria, locus autem omnium gratiarum vocatur MARIA: sic Albertus, ad quod ipsum ante Albertum illustrasse videtur Petrus Chyrollogus serm. 140. cuius verba cap. 27. afferemus. idem Albertus in lib. de B. Maria Virg. cap. 69. 70. & 71. dicit, principium ex terminis per se notum esse, Virgini perfectius collatas esse omnium sanctorum gratias. quod refert, & probat S. Antoninus 4. par. tit. 15. cap. 16. §. 2. & Franciscus Suarez 3. par. tom. 2. disputat. 1. sect. 2. hoc intelligit ex terminis Matris, & Filij, qui sit Deus, & principium omnis gratiæ, quod pulchre Methodius orat in hypapanthem explicat: Euge, euge, inquit, qua debitorum illum habes, qui omnibus mutuatur, Deo enim uniuersi debemus, tibi autem etiam ille debet, proinde qui dixit. Honora Patrem tuum & matrem tuam, ut is decretum à se promulgatum obseruaret & alios excederet, omnem matri & gratiam, & honorem impendit. sic Methodius. Petrus Damianus serm. de Nativitate B. Virgini. ei accomodat, ut diximus cap. 2. Thronum Salomonis eburneum, qui 3. Reg. 10. dicitur fuisse grandis: Quod grandissus, inquit Damianus, Virgine Maria, qua magnitudinem summa diuinitatis intra sui ventris conelust arcum? Attende Seraphim, & in illius superioris natura inferuola dignitatem, & videbis quicquid maius est, minus Virgine, solumq; opificem opus illud supergredi.

5 Hæc etiam maternitas Dei, quæ est superna quedam coniunctio cum persona Verbi infinita, non est tantum coniunctio carnalis, ut bene animaduersit Suarez disput. 1. sect. 2. sed etiam spiritualis: Quia licet (ut ipse ait) media conceptione carnis facta; tamen ad Deum ipsum aliquo modo terminatur: quam coniunctionem sanctus Thomas par. 2. quæst. 103. art. 4. ad 2. vocat affinitatem ad Deum, & propterea docet maximam reuerentiam (quæ appellatur hyperdulia) excellentiorem quidem quam aliis sanctis deberi B. Virgini.

DEI.

Bernard.
Apostol.
Stella du-
decimo in
capite Vir-
gini dicitur
cum pre-
rogativa.
Al. Magn.
Pet. Chyrol-
logus Cap. 27.
S. Anton.
Suarez.
Method.
Pet. Dam.
Cap. 2.
3. Reg. 10.
S. Thom.
Virgo hy-
perdulia
ad ora nro-
rum

DEIPARAM OMNIVM DOMINAM, ac Reginam esse.

Ande ratione maternitatis ad bona filij, est omnium Dominus, eam habere singulare ius ex Athanasio, Damasceno, Anselmo, & alii; quos mox citabimus, ideoque esse Regnam, ac Dominam omnium: nam & David Psalm. 44. sic eam vocat, cum dicit: *Astitit Regna à dextris tuis in vestitu deaurato circumcincta varietate*: quæ verba de B. Virgine interpretantur Athanasius, & alij, quos capite sequenti citabimus: quod ipsum nomen Mariæ indicat, quæ significat Dominam, quem admodum ex Hieronymo de nominibus Hebraicis in Mathæo, & aliis superiori capite diximus; & præfigurata est in Sara, quæ antea vocabatur Sarai; quod idem sonat, quod Dominam, vel Princessem mea: sed postea à Domino mutata si est noem Genes. 17. & vocata est, Sacra id est Dominam, vel Princessem absolute absq; addito pronominis (Mei) quasi universaliter Dominam, & Princessem & propterea ab Ecclesia salatur: *O gloriosa Dominam uem; Salve Regina. Ave Regina Cælorum, & Dominam Angelorum*: Hinc est quod Cant. 3. in serculo Salomonis, quod, ut infra dicam, Deiparam adu- brabat, Ascensus erat purpureus, significat enim Virginem sanctissimam ad regiam dignitatem, & potestatem (*Cuius insigne*, inquit Ambrosius in Luc. 23. est purpura) censuram, ideo Basilus, & Chrysostomus in suis Liturgiis crebro eam Dominam nostram vocat. Methodius orat. in hypapantem docet sacrum Mariæ caput à Deo coronatum esse Ephraem orat. de B. Virgine: *Reginam omnium*; & iterum; *Dominam Principem, atque Reginam præstantissimam, & per quam benedictam dominarum Dominam purissimam, & mox: Reginam, ac Dominam cunctis sublimem*; & iterum; *Reginam supernorum Cœlium, & Dominam Angelorum eam appellat*. Athanasius serm. de B. Virg. *Quia ipse Christus, inquit, Rex est, & Dominus; Mater, quæ eum genuit, & Regina, & Dominam verè conjetur Nazianzenus in Tragedia de Christo patente, sic eam affatur.*

Regina, Dominam generis humani bonum.

Andr. Gret. Damase. Andreas Cretensis omnium hominum Dominam vocat: quibus consonat Damascenus lib. 4. de fide cap. 15. *Itaque, inquit, gratia (nam hoc sonat Anna vocabulum) Dominam pari, hoc enim sarai. nom, ne significatis; verè*

enim rerum omnium conditarum Dominam esse: hæc est cum Creatoris mater existit. & infra: *Si proprie, ac verè Dei genitrix, & Dominam, quæ omnium creaturarum dominatrix, Ancilla, & mater omnium conditorum effecta*. Idem orat. 1. de Natiuit. ad Sanctos Ioachim, & Annam: *Vos Angel's superiorem, at nunc Angelie dominantem filiam in lucem extulistis, & orat. 2. de Assumpt. Oportebat Dei matrem, ea qua filij erant possidere, atque ab omnibus rebus conuictis, ut Dei matrem, & ancillam adorari*. Petrus Chrylologus sermo. 142. *Maria, inquit, hebrao sermone, latine Dominam nuncupatur: nasci, & vocari Dominam ipsa sua germinis, id est Christi filij fecit, & impetravit auctoritas, & sicut Epiphanius hæc, 57. ait: Si Christus Leonis catulus, profecto etiam Genitricem eius leonam dixerim: Unde inferit Virgini non contigisse secundum partum: ita si Christus est Rex, profecto mater eius est Regina*. Deiparam porro auctoritatem apud Christum esse maximam indicat Athanasius in sermo. de Deipara, ubi ait: *Eam esse Reginam secundum sexum femininum, quali dicat, teneri omnes eius reuerentiam exhibere, tanquam omnium rerum Reginæ, & potestatem impetrandi à filio maximam habere, qualem habet regina vxor, vel mater Regis, quod ex Athanasio animaduertit Suarez tom. 2. in 3. part. disput. 2. sect. 2. propterea Augustinus serm. 3. de sanctis: *Iustificere, inquit, debet notitia humana hanc verè fatens Reginam Cælorum pro eo quod regem peperit Angelorum*. & infra: *De te, inquit, quicquid dixerò muner laus est, quam dignitas tua meretur: & mox. Si Dominam Angelorum vocem, per omnia te esse probabis*. Germanus orat. de oblat. Deip. introducit Zachariam excipientem Virginem Primam à parentibus Deo in templo oblatam, & spiritu prophetico futuram matris Dei in ea dignitatem agnoscentem, eique dicentem: *Ades dum Dominam omnium terræ genarum: ingredi in gaudium Domini tui, & infra, illud psalmi 82. contra eos, qui Virgini obloquebantur, sic accommodat: *Erubescant, inquit, & deficiant, & poreant, & cognoscant, quia nomen est tibi Domina*. Anselmus de excell. Virg. cap. 9. *Mariam iure materno, ait, cælo, terræq; cum filio suo esse præsentem, & capit. 7. *Scilicet, inquit, Virgo dælarso habentis vna spatio in latitudinem Regni cælestis n' conjura se que post filium omni creatura & cunctis, terre, & cælestium, & infernarum perennis****

Maria est Regina
Psal. 44.
Maria po-
men idem
sonat quod
Dominam.
Hieronym.
Maria in
Sara figu-
ratur.
Genes. 17.
Offic. ec-
cles.
Cant. 3.
Basil.
Chrysost.
Method.
Ephraim.
Athanas.
Nazianz.
Andr.
Gret.
Damase.

Chrysost.
Epiphani.
Athanas.
Suarez.
August.
Germanus
Psal. 82.
Anselm.

- Bernard.** iure dominaturam. Bernardus sermo. Signum magnum, agens de humilitate Virginis, & de eius exaltatione: Merito, inquit, facta est nobilissima prima, qua cum prima esset, omnium se se nobilissimam faciebat: merito facta est omnium Domina, qua omnium ex se exhibebat ancillam: merito den que super Angelos exaltata est, & c.
- Rabbi Haccados.** hęc S. Bernardus. Rabbi Haccados magne apud Iudæos opinionis ad petitiones Antoni Consulis Matrem Messie Dominam absoluit, ac rursus omnium prophetarum Dominam, & magistram fore docet. S. Thomas opusc. 8. de plenitudine gratie Virginis, quam dicit esse totius sanctissime Trinitatis nobile triclinium: & ideo, inquit, conuenienter Maria syriacè, Domina, interpretatur.
- Petr. Dam.** Petrus Damianus eum de Natiuit. Fecit, inquit, in te magna qui potens est, & data est tibi omnis potestas in celo, & in terra. Bonauentura in speculo capit. 3. Virgo, inquit, reuera est Domina celestium, terrestrium, & infernorum: & illud Esther 15. quæ duas famulas secum habuit cum ad Assuerum adiuuit, eleganter exponit de natura Angelica, & humana, quæ Virgini famulantur. Idem in speculo capit. 8. explicat illud Ecclesiast. 24. In Ierusalem potestas mea, id est, in Ecclesia militante, inquit, & triumphante potestatem habet mater potentissimi Creatoris, Rupertus libro 3. in Cantic. 4. ad Deiparam tanquam ad præcipuam sponsam, & amicam pertinere vult illud: Coronaberis de cubilibus leonum, & de montibus pardorum: & subiicit: ita, inquit, coronaberis o Virgo, ut in celo Regina sanctorum: & in terra regina sis regnorum: item prædicabitur de te, quod sis mater Christi: ac proinde Regina Cælorum, totum iure possidens filij regnum. Ita Rupertus. sanctus Antoninus 4. par. titul. 15. cap. 22. §. 9. Maria propter Christum imperatrix, & monarcha est mundi, & cap. 20. §. 2. de Deipara interpretatur illud Ecclesiast. 24. Et in Ierusalem potestas mea, id est, in Ecclesia, quoniam luna, inquit, quæ Ecclesiam significat Apoc. 12. sub pedibus est Virginis, non tantum sub eius patrocinio: verum etiam sub eius est dominatione, ac potestate. S. Bernardus Senensis tom. 1. concil. 61. artic. 1. capitul. 7. probat Dei genitricem hæreditario iure omnium, quæ sunt infra Deum, habere regale dominium, & inclitum obtinere principatum: quoniam Christus Dominus eius filius in primo, inquit, instanti sua conceptionis monarchiam totius promouit, &
- obtinuit vniversi, & tom. 2. concil. 3. artic. 3. capit. 1. probat B. Virginem esse Reginam, & Dominam Cæli, & capitul. 2. dominari etiam Dominis omnibus; omnium quoque factum esse patronam, & Aduocatam. Idem ait Idiota lib. 1. contempl. de Virg. ca. 1. ideo in coelis eam habere singularem aliquem splendorem, vel aliquid aliud, quod sit velut insigne regie dignitatis, & diadema regni in cap. seq. demonstrabimus.
- 8 Et quod miraculo non caret hanc Virginis excellentiam cum concepit Deum significasse videntur Druides apud Gallos sapientissimi, qui multis annis ante Christi Incarnationem Carnuti Vrbe Gallie Lugdunensis, aram posuerunt hoc titulo insignem. VIRGINI PARTURÆ, vbi nunc magnificentissima in Deiparæ honorem est extructa Basilica. Egyptij item ante Christi aduentum, Virginem in lecto, & infantem in præscipio collocare, & adorare soliti fuere, ex Ieremia Propheta, qui apud eos exulauit admonitione, quod tracta. de templ. Deip. vberius demonstrabimus. Imò, vt bene probat Suarez tom. 2. in 3. part. disput. 22. sect. 2. Deipara ab initio seculi tam in ecclesia triumphante, quam in militante aliquo modo adorata fuit; verisimile enim putat eam ab Angelis Beatis, in Verbo clarè cognitam, quoniam ad eorum statum pertinebat cum perpetuò futura esset Domina eorum, & Regina, & videtur colligi ex D. Thoma 3. part. q. 30. art. 2. ad 3. si solutio cum ratione expendatur. Certè S. Brigitta in suis reuelationibus in sermone angelico cap. 4. dicit Angelos diuinitus ab initio eam futuram cognouisse, eamq; dilexisse, ac de ea gauisos esse. S. Vincentius serm. 2. de Natiuit. Virg. agens de eius conceptione ait: non credatis, inquit, quod fuerit sicut in nobis, qui in peccatis concipimur, nascimur, & nutri-mur: sed statim postquam corpus Virginis fuit formatum, & anima creata, tunc fuit sanctificata: ideo sit festum de eius conceptione, quia facta est lux sanctificationis in ea, & statim Angeli in Cælo fecerunt festum Conceptionis. hęc S. Vincentius, quoniam scilicet Virgo in eius Conceptione præuidebant eam Dei genitricem futuram.
- Ad hęc quando concepit filium singulare gratia augmentum gratiæ, & singularem perfectionem sanctificationis præter omne meritum à immenso Deo accepit propter præsentiam diuini Verbi ex ea carnem sumeatis, iuxta illud Angeli, consecutus Spiritu

Luc. 1. Spiritus sanctus superueniet in te: & de hoc augmento in conceptione filii nullus sine temeritate, ut ait Suarez disput. 18. sect. 4. dubitare potest: quare Beda hom. de Visitatione: Quis, inquit, dicere, quis asstimare sufficiat, qua tunc gratia spiritum Dei generis repleuit: cum tanta in matris praeconiosis lux domi caelestis emisit.

S. Bernardus. 9. S. Bernardinus Senensis tom. 1. concil. 61. art. 1. cap. 12. hoc ipsum eleganter sic explicat: Quod Deus, inquit, generet Deum, nulla requirebatur in Deo dispositio, cum ei ex natura conueniret, ut per viam naturae intellectus produceret Verbum per omnia sibi aequale. Sed quod famina conciperet, & pareret Deum, est, & sui miraculum: oportuit enim, ut sic dicam, scem nam eleuari ad quandam aequalitatem diuinam per quandam quasi infinitatem perfectionis, & gratiarum: quam aequalitatem creatura nunquam experta est: unae (ut credo) ad illam abyssum imperscrutabilem omnium charismatum Spiritus sancti, qua in B. Virgine descendit in hora diuinae Conceptionis intellectus humanus, vel angelicus nunquam potuerunt attingere, & cum Virgo diceret: Quomodo fiet istud, &c. Angelus respondit se tantum mysterium ignorare, dicens: Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus Alifsimi obumbrabit tibi: quasi dicat, quod à me quare ignoras aeterna sapientiae Doctor, qui sibi ipsum hoc Alifsimum mysterium reseruauit, te per illuminatissimam experientiam edocebit. hanc d.

Offic. Eccl. Bernardinus. & ideo Ecclesia in quadam oratione, sic dicit: Omnipotens sempiternus Deus qui Gloriosa Virginis matris Mariae corpus, & animam, ut dignum filii tui habitaculum effici mereretur Spiritu sancto cooperante preparasti, &c.

Andr. Cret. Et Andreas Cretensis orat. 2. de dorm. respiciens ad praecelatissima dona, quibus Deipara ornata fuit, eius pulchritudinem tantam fuisse dicit, ut Deus illam desideraret: quod significatur Psalm. 44. Et concupiscet Rex decorem tuum: verba And. ad Deiparam haec sunt: Tu es terra, qua est verè desiderabilis, Rex enim desiderauit gloriam tua pulchritudinis, & amauit diuitias tuae virginitalis, & in te habitauit, & inter nos fixit tabernacula, & per te Deo, & patri nos reconciliauit, quare meritò Vincentius libr. de laud. Virg. ut refert Canisius libr. 5. de Deipara c. 30. citans ex Fulgentio de B. Virgine: Tali ergo, inquit, ac tanta persona, nihil tantum ad honorem cumulum accedere maius posse, quam ut Dei filium Virgo conciperet, & Virgo mater ederet. & S. Bernardi-

nus Senensis tom. 2. concionum sermo. 51. artic. 3. capit. 1. dicit, B. Virginem actu illo fidei, & obedientiae, quo Angelo Christi Incarnationem annuncianti assensit, & assentiendo se se condignè disposuit, ac de congruo meruit, ut esset Mater Dei, plus meruisse, quam meruerunt omnes Angeli, & Sancti in omnibus actibus suis, quia scilicet (ut explicat Suarez disput. 18. sectio. 4. eo actu meruit saltem de congruo eam dignitatem, cui excellentior gratia, & gloria quodammodo debebatur: verba S. Bernardini haec sunt: Si quis, inquit, considerat virginis consensus ad tantum mysterium finalem terminum, clare intelliget quod omnis dignitas, & perfectio inclusa in hoc, quod est esse matrem Dei, tam mente, quam carne comprehendatur in eo: quod quidem transcendit in merito in infinitum, quicquid aliud sub Deo homine cogitari, vel dici potest. Si igitur terminus tam ineffabilis fuit suo merito proportionatus, oportet quod meritoria perfectio huius consensus fuerit perfectioni sui termini comproporcionata. Ex his igitur colligi potest Quamuis Virgine Beatam in conceptionis filii Dei con- ratione sensu plus meruisse, quam omnes creaturas, tam Virgo suo Angelos, quam homines in cunctis actibus, mori- consensu bus, ac cogitationibus suis: nempe omnes, qui me- in Annun- ruerunt, nihil aliud potuerunt mereri, nisi secun- ciatione plus me- nam: hac autem Virgo in illo admirando consensu ruerit: totalem fomitus eximiam, dominium, Angelis & primatum totius orbis, plenitudinem omnium omnibus, gratiarum, omnium virtutum, omnium donorum, & hominibus. omnium beatitudinum, omnium fructuum spiri- tus, cunctarum scientiarum interpretationes ser- monum, spiritus prophetia, discretionones spirituum, operationes virtutum: meruit fecunditatem in virginitate, maternitatem filii Dei: meruit quod sit stella maris, porta caeli, & super omnia, quod Regina misericordia nuncupetur, ac talis nominis consequatur effectum, unde meritò Prouer. ult. de Pròu. 31. ipsa B. Virgine Salomon ait: Mulier filia congregauerunt diuitias, ut supergressa es uniuersa: haec tenet S. Bernardinus.

10. Et S. Augustinus serm. 18. de Sanctis ad August. illa verba: Ecce ancilla Domini. O salix, inquit, obedientia, de qua dictum est: melior est obedientia, quam sacrificium. Haec est omni sacrificio gra- obedientia- tior, haec voluntas cunctis hostiis acceptior, propter Virginitate hanc beatam eam dicent omnes generationes. Ita Annunciatio Augustinus. Adde tot, tantaque diuinitus tione, in hac admiranda filii Dei conceptione eam 1. Reg. 16.

accepisse, vt Virgo humillima, Spiritu sancto
vigente, ne tot, tantisque beneficijs ingrata
videretur; Deum magnificans, in hæc verba
prioruperit: *Eccc enim ex hoc beatam me dicent
omnes generationes, quia fecit in me magna, qui
potens est; de quo Augustinus super Magnificat,
tō. 9. Fecit, inquit, mihi magna, magni fuit, vt
Virgo sine virili semine filium conciperet, & ma-
ter fieret sui plasmatoris fecit mihi: quod enim
in ea ad omnium salutem factum est, hoc privile-
gio dilectionis ad eius gloriam singulariter est
ordinatum, & ideo dixit, magna, quia myste-
rium incarnationis Verus super omnia constat
esse ineffabile.* hæc Augustinus.

S. Antonin Hinc est quod S. Antoninus 4. par. tit. 15.
cap. 17 §. 1. Forid inquit, in ipso conceptu, vel
partu sibi datum est ad horam, ut videret myste-
rium huiusmodi, ut in patria, sicut Paulus vidit

B. Virgo in Deum in rapto, & pro illa hora fuisse fides, & vi-
toriam in so. ita S. Antoninus, qui citat Albertum hoc
hac vita colligentem ex verbis Bernardi homil. 4.
vidit Deū super missus est, vbi ait: illi solum datum est nos-
per essen- se, eius solum datum est experiri, & infra: quate-
niam: nus qui tantum Patri est notus, sit & illi. ita

Cyprian. Bernardus & confirmatur ex Cypria. serm. de
Natiuit. vbi de Virgine ait in hunc modum:
Virgo, inquit, carnis, & mentis integritate insi-
gnis: spiritus est corporali, intus, & extra Christi
prejensia fruebatur, sic Cyprianus: & centē p. e.
ac probabiliter affirmari potest, interdum
in hac vita Virginem eleuatam fuisse ad vi-
dendum clarē diuinam essentiam breui tem-
pore præsertim post diuini verbi in eius ve-
tero Conceptionem, quemadmodum colligi-
tur ex citatis auctoribus; & præterea
in CHRISTI gloriosa Resurrectione, post
illam Dominicæ Passionis procellam, &
solitudinem illius tridui, in quo eius ani-
ma doloris gladio est transfixa, quando ei
omnium primæ, vt capit. 11. ostendemus,

Cap. 11. CHRISTUS ab inferis rediuitus apparuit;
hoc enim dignitati, & statui B. Virginis erat
valde contentaneum. Neque enim privile-
gia Virginis omnia expressē ponuntur in sa-
cris litteris, sed satis fuit declarari Matrem
Dei, ex quo reliqua conijcere, & colligere
licet, præsertim cum plerique de Paulo, &
Moysē affument vidisse eos Deum per essen-
tiam, quod concedit S. Thomas 1. par. q. 22.
art. 11 & complures ex Patribus idem astu-
unt: ergo Virgini id non erat denegandum.

S. Thom. Hoc quoque de Virgine affirmat Ioannes
Randin.

Raulinus tom. 2. serm. de Sanctis serm. 46. & Raulin.
citat Linconiensē libr. 4. Angelicæ hierar-
chia cap. 6. Idem docet Suarez in 3. par. tom. 4.
2. disput. 19. sect. 4. & citat Dionysium Car-
thulianum super Dionysium Arcopagitam
de cælesti hierarchia art. 8. & Gerlonem al-
phab. 15. tit. 8. & alphab. 88. tit. 9. & alios.
Kuperius 3. in Cant. in illa verba: *Oculi tui
columbarum, vult Virginem perfectius ad ter-
tium cælum rapram vidisse arcana, quam
Paulum & Betnar. serm. de B. Virgine, qui Bernard.
habetur tom. 2. fuorum operum: Credenatim
est, inquit, Christum frequenter matrem suam
ad montem myrrha, & ad collem thuris sublimas-
se, in cellam vniuersam occultasse, sui prout nouit,
& voluit gloriam despicam, & super cælestem re-
uelasse no. etiam hæc eibi. Dionysius vero Car-
thulianus Virginis studiosissimus in 1. sen-
tent. distin. 16. q. 2. huic quæstioni sic respon-
det Dicendum est, quod præsertim Virgo
quamdiu vixit in corpore adhuc mortali, fuit
vixit, quamvis certissima credatur interdum
rapta in diuinas gloria Dei, usque ad summam
Trinitatis visionem, per speciem multo vtiq; cla-
rius: & (vt puti) multo frequentius, ac diuini-
us quam Moyses, aut Moyses: reduta tamen ab
huic modo contemplatu, ambulabat per fidem,
& fuit vixit, ac promeruit, & profecit in ex-
ercitijs, adibusq; virtutum, & sic erant in gra-
tia: & vixit sermone de Assump. iōne sanctus fa-
toribus, ad filij quoque sui clarissimum, & in-
sistentem inuicem affectuosissimè suspirant, hæ-
ctenos Carthulianus.*

*Vocem Ave initio Saluationis Angelica idem
esse quod Gaudet multiplicem quoque in An-
nunciatione gaudens rationem
Deiparam habuisse.*

11 Sed, & præstantiam, quam in filii Con-
ceptione affecta est Virgo beatissima
non obscure indicatam existimo in noua illa
saluatione: *Ave gratia plena, Dominus tecum,
benedicta tu in mulieres à S. Gabriele;*
Quam Irenæus libr. 5. contra hæreses capit.
25. vocat, *Archangelam Demurgi*, hoc est, om-
nium officijs) noua legatione officiosis-
simè et allata, & totius sanctissimæ Trinitatis
nomine pronuntiata, Diuinoque consilio à S. Luca in sua Evangelica historia ad
Virginis præconia mortibus declaranda
litteris

Maxima
Dei para
excellens
in salu-
tione ang-
lica in-
ca. 11.
Irenæus.